

Előfizetési árak:

Egész évre . . 10 frt — kr.
Félévre . . . 5 „ — „
Negyedévre . 2 „ 50 „
Egy óra . . . — „ 85 „
Egyes szám ára 4 kr.

Kiadóhivatal:

PÉCSETT. Mária-u. 1. sz.

kir. itélőtábla épületével szemben,
hová az előfizetések és a lap szétküldésére vonatkozó föl-
szólalások intézendők.

PÉCSI FIGYELŐ

POLITIKAI NAPILAP.

Szerkesztői iroda:

PÉCSETT, Mária-utca 1. s.
a kir. tábla átellenében.
hová a lap szellemi részét
illető minden közlemény
intézendő.

Kéziratot vissza nem adunk

Hirdetéseket

a kiadóhivatal veszi föl.

Konkolyhintők.

Pécs, 1897. június 22.

Jellemző dolog, hogy a kormányparti sajtó, amely már önfentartási ösztönből is csakugy kimondta kárhóztató ítéletét a hirhedité vált 16. §. ellen, mint az ellenzéki lapok, egyszerre frontot változtatott, a mióta Bánffy báró Tisza Kálmán sugalmazására megcsökönnyösödött s annak a paragrafusnak merev keresztülerőszakolását pártkérdéssé tette. Most már a halálra szánt rabszolgák jelmondatával hajtják meg magukat urok, parancsolójuk előtt: „morituri te salutant“, s kicsinylő gúnnyal, gyanúsítással, konkolyhintéssel iparkodnak az ellenzéknek a sajtószabadság megnyirbálása ellen kifejtett s még kilátásba helyezett akcióját megbénítani és sikertelenné tenni.

Összehordanak hetet-havat a parlamentarizmus elvének megmentéséről, amely a többség akaratának érvényesülését megköveteli, de feledik, hogy a 16-ik §. nem a többség akarata, mert a többségre illetéktelenül rakta a kormány a pártfegyelem bilincseit, miután látta, hogy a szabad elhatározás érvényesülése esetén reakcionárius javaslata kisebbségben maradna.

Hát nem-e az a parlamentarizmus lábba tiprása, a mikor nem a többség szab irányt a kormánynak, hanem a kormány parancs-szavára cselekszik a többség

meggyőződése ellenére is, csupán csak a hatalmi érdek megmentése végett?

Kicsinylik az ellenzék akciójának jelentőségét s azt hirdetik, hogy most már csak a zászló becsületéért foly a harc az ellenzéken, amely rövid időn kimerül s akkor diadalmaskodik a kényszerített többség nyers ereje. De hogy ezt mennyire másképp érzik odaát s hogy ez a kicsinylés mennyire hasonlít ahhoz, mikor a kis gyerek a sötétben vig nótákat énekel, hogy félelmét leplezze, az miből sem tűnik ki inkább, mint abból a kétségbeesett erőlködésből, a melylyel a különböző ellenzéki pártárgyalatokat egymással össze akarják vesztíteni.

Mert ámulva és nagyon kellemetlenül meglepetve látja a kormány, hogy az ellenzéki pártárgyalatok, a melyeknek egymás közötti versengéséből, gyűlölködéséből a választási harc alatt oly mérhetlen hasznot húzott a kormánypart, most félretették az egymásra való agyarkodást s összefogva, egyesült erővel támadják a reakció kísérletét. Hja, ez a különbség a kormánypart és ellenzék között: a kormányparton az elvi meggyőzések uralja a személyes tekintet, az ellenzéken pedig a személyi tekintetek vannak alárendelve az elvi meggyőződésnek.

Hasztalan magyaráznók tehát a mamebukoknak, hogy a néppárt azért áll most

a Kossuth-párt mellé, mert személyes antipatiáit alá tudja rendelni annak a meggyőződésnek, hogy a Kossuth-pártnak ebben a kérdésben igaza van, az Ugron-párt elfeledte az éles személyi harcot, mikor egy közös célért kell sikra szállni, sőt még a fuzió küszöbén álló nemzeti-párt sem fél a husos fazekak eltűnésétől, hanem küzd nyiltan az ellen, ami meggyőződése szerint kárhóztatos: mindezt odaát megérteni nem képesek, mint a vakon szülöttek a színek magyarázatát.

S ebben az értetlenségükben, mint Bécsnek méltó tanítványai, egymásra akarják uszítani az ellenzéki pártokat, hogy ők aztán annál könnyebben uralkodhassanak rajtuk.

A konkolyhintésben elüljár a „Politikai Hetiszemle“ verekedő muukatársa, Veritas, aki a nevezett folyóirat vasárnapi számában már az ellenzék vereségéről cikkez, mert az ő felfogása — helyesebben talán ugratási célzata — szerint „sem az Ugron-, sem a nemzeti, sem pedig a néppárt, ha fölismeri a Kossuth-párt igaz terveit, nem fogja az obstrukció fegyvereivel is segíteni azt a pártot, mely az egyházpolitikai viták idején s a választások alatt még a kormánypartnál is erősebben támadta és üldözte a többi ellenzéki pártokat. Taktikai szempontból

A „Pécsi Figyelő“ tarcája

Mikor a sas leszáll.

— A „Pécsi Figyelő“ eredeti tarcája, —

Mindenki mosolygott, mikor hallotta, hogy Horváth Feri a Bogáthy Jolánnak udvarol. Van is ezen mit mosolyogni. Egy szegény fogalmazó egy tanácsos leányának.

Mert Horváth Feri bizony csak fogalmazó volt. A Bogáthy Jolánnak az édes apja meg miniszteri tanácsos. De hát ki tehet arról, ha az a szegény Horváth Feri éppen annak a leánynak lett rabja, ki oly magasan áll fölötte.

Azt meg mindenki tudja, hogy a szerelem nem áll egy sorban — a hivatallal. Belopózik a szívbe s csak akkor érezzük, hogy ott van, mikor már bajos azt kiölni.

Igy volt a Horváth Feri is. Valamelyik bálon találkozott Jolánnal. Bemutatták neki, táncolt vele. Nagyon jól mulattak együtt.

Suttogtak is, hogy a leány mennyire kitünteti ezt a semmi embert. Hogy kacérkodik vele.

Sajnálták azt a szegény fiut, aztán meg nevettek rajta.

De Horváth Feri mindebből semmit se vett észre.

Ő csak azt tudta, azt érezte, hogy sze-

reti azt a leányt. Arra nem is gondolt, hogy az a leány nem lehet az övé.

— Miért ne lehetne — gondolta magában — hisz én szeretem. Ő is szeret. Kiolvastam a szeméből, kiéreztem a hangjából.

Lehet, hogy igaza is volt neki. De azért szólni nem mert a leánynak. Pedig sokszor megfogadta, hogy mihelyt alkalma lesz, megmondja neki, ami a lelkét nyomja.

De mikor ott állt szemtől-szembe azzal a leánynyal, akkor egyszerre elhagyta bátorsága s csak a szeméből sugárzott ki nagy szerelme.

De hát nem mindenki tud ám a szemekből olvasni.

Most is azzal az erős elhatározással indult Horváth Feri Bogáthyékhoz, hogy ma mindenáron beszél azzal a leánynyal.

Megmondja neki, hogy mennyire szereti s aztán majd ő is megkérdi Jolántól, hogy jól olvasott-e azokból a sötét szemekből?

Valami lázas melegség ömlött el egész valóján, a hogy benyitott a tanácsosék házába. Egyenesen a szalonnak tartott. Ismerte már a járást.

Mikor belépett, a tanácsosné maga fogadta. Búske, hideg, kimért volt minden mozdulata. Idegesen babrált a hosszú aranyláncan függő lorgnettel. Látszott rajta, hogy valami bántja, valamit szeretne mondani, csak hogy nem tudja, hol kezdje.

Észrevette ezt Horváth is. Az is feltűnt

neki, hogy Jolán nincs jelen, pedig máskor ő sietett eléje. Az egész szoba levegőjében valami nehéz, kábító illat uszott, mely zsibbasztólag hatott az idegekre.

Végre is a fiatalember nem tudta elrejteni kíváncsiságát.

— Jolán kisasszonyhoz nem lesz szerencsénk? Ugy leste a választ.

A tanácsosné hidegen, száraz hangon kezdett beszélni.

— Jolán ma nem jön be. Beteg. Éppen azért fel akarom használni a kedvező alkalmat, hogy egy kissé kényes ügyet tisztázzunk önnel, kedves Horváth.

— Ne vegye rossz néven, amit mondanai fogok. De tudja, az anyának első sorban kötelessége ügyelni leánya boldogságára, szerencsésjére.

— Jolán egyetlen gyermekünk, szemünk fénye. Egyedüli célunk, hogy őt boldognak, szerencsésnek lássuk.

— Most van is rá kilátás. Ismeri ön, remélem, Ernyei bárót. Ő komolyan érdekli Jolán iránt, amint azt férjemnek, a tanácsosnak többször mondta.

— De nem mer hozzánk jönni. Nem pedig azért, mert az egész városban suttognak arról, hogy ön mennyit jár hozzánk. Sőt itt-ott már ugy emlegetik, mint leányom jegyesét. — Látja, őszinte vagyok. Nyiltan beszélek önnel, mint nyilt, becsületes, jellemes emberrel illik beszélni.

— Sokáig gondolkoztam a dolgról.

az Ugronistáknak s a néppártnak teljesen igazuk is volna, ha a függetlenségi pártnak visszafizetnék most a régi kölcsönt.

Hogy aztán ezeket a pártokat „a régi kölcsön visszafizetésére” rábírija, azt mondja a jeles kormánypárti tollforgató matador, hogy „a Kossuthista-párt tulnyomó része nem a sajtószabadság kedvéért kész belemenni az obstrukcióba, hanem azért, hogy a hirhadt 16. paragrafussal, mely annyira fölizgatta a magyar sajtó embereit, s támaszkodva a zsurnalisztika s a többi ellenzéki pártok támogatására, hosszas szünetelés után újabb tanúságot tehessenek az Ugronisták által erősen kétségbe vont ellenzéki igazhitőségük mellett.”

Nos, ha a cikkezőnek igaza is lenne, ez legkevésbé szolgálhatna okul arra, hogy az Ugronisták most cserben hagyják küzdelmükben a Kossuthistákat, mikor ezek éppen mostani akciójukkal mutatják ki, hogy semmiféle összeköttetésben a kormánypárttal nincsenek.

Nem nagyon kecsegtető egyik ellenzéki pártra sem az a háladatosság, a melyet most a kormánypárt a Kossuth-párt iránt tanusít. Az egyházpolitikai viták alatti élet-halálharcban a függetlenségi párt részéről elvi meggyőződésből nyert segítséget most azzal hálálják meg, hogy a többi ellenzékét akarják ráuszítani: boszulják meg rajta most ők a kormány támogatásával azt, hogy az egyházpolitika kérdéseiben a Kossuth-párt támogatta a kormányt.

Nos, abban hasztalan reménykednek a kormánypárton, hogy sikerülni fog nekik bármely kérdésben egyik vagy másik ellenzéki pártot a maguk részére megnyerni, mert ha taktikából lehet is az ellenzéknek egyik-másik kérdésben a kormányt erősebben támadni, olyan ellenzéki párt még nem született Magyarországon, amely a kormánypárt malmára hajtsa a vizet „tak-

Végre szóltam a Jolánnak s ő is azt mondta, hogy nem bánna, ha ön, kedves Horváth, ritkábban járna hozzánk, már csak az ő jól felfogott érdekében is.

Ez utóbbi szavakat nagyon lassan, vontatottan mondta a tanácsosné, mintha attól félt volna, hogy az a leány is meghallja; vagy mintha azt akarta volna, hogy minél mélyebb legyen az a seb, melyet e szavak ütöttek annak a sápadt embernek a szívében.

Ha csak est akarta, elérte célját.

Horváth nyugodtan hallgatta végig a tanácsosnét. Csak mikor azt hallotta, hogy az a leány maga is így akarja, akkor érezte, hogy valami úgy belenyilallott a szívébe meg az agyába. Akkor sápadt el s úgy érezte magát, mintha egy általa nagy gondal épített palota egy pillanat alatt romba dőlt volna, maga alá temetve őt magát.

Nem is tudott szólni. Azt sem vette észre, hogy a tanácsosné már nagyon idegesen feszeng a helyén.

Csak akkor eszmélt föl, mikor a tanácsosné oda lépett hozzá.

— Nyugodjék meg, kedves Horváth. Tanulja meg, hogy a fecskemadár nem szokott a bércek tetején fészket rakni, hanem csak az eresz alatt.

— Jól van, asszonyom. Köszönöm ezt a nagy őszinteséget. Ugy lesz minden, mint önök akarják. Csak annyit mondok még, hogy az a fecskemadár ott az eresz alatt nagyon sokszor boldogabban, nyugodtabban él párjával, mint a büszke bérci sas a sziklaormon.

tikából”, csupán azért, hogy vele a másik ellenzéki pártnak ártson.

Folytatni fogja bizony az ellenzék egyesült erővel a felvett harcot, mert a konkolyhintók kétségbeesett erőlködése is bizonyítja, hogy ennek a harcnak sikerre kell vezetnie.

Kerületi tornaverseny.

— Saját tudósítónktól. —

Pécs, 1897. június 22.

Tegnap tudósításunk kiegészítésül, a verseny további lefolyásáról, a következőkben számolunk be:

A katonai rendgyakorlatok, melyeket minden intézet saját tanárának vezetése mellett végzett, valóságos kaszárnyaudvarra varázsolták át a szépen felhomokozott versenyteret. Gyönyörűség volt nézni a szépen menetelő csapatokat, melyek különféle színű dresszekben az épp ekkor kicsillanó napfény mellett végezték produkcióikat. A piros inges keszthelyi diákok, a lévai tanítóképző intézet tagbaszakadt növendékei különösen feltűntek a magasrangú katonatisztek előtt. A pécsi főgimnázium felsőbb osztályai egyenletes lépéssel, a veszprémi diákok pekes és rangos lépéseikkel tűntek ki. A menetelési produkciók alatt a katonazenekar különböző indulókat játszott, lelkes hangulatot idézve elő úgy a fáradhatlan diáksereg, mint a néző közönség körében. Ezután elhallgatott a zene s következtek a

szergyakorlatok.

Az ifjúságot jelző táblák mellé ismét tanintézetek szerint vezényelték tömör oszlopokba s párosával járultak az előttük álló tornaszerekhez, a nyújtóhoz, korláthoz és a bakhoz. A pápai ref. gimnázium növendékei bizonyultak a legerősebbeknek, amennyiben a nyújtón ezek végezték a legszebb mutatványokat; a korláton a budapesti, a bakon pedig a pécsi reáliskola növendékei tűntek ki.

A tanácsosné gunyos mosolylyal válaszolt.

— Csakhogy azért a sas nem fog le szállni az eresz alá.

Horváth nem törődött vele. Kábultan támolgott ki a szobából. Nem nézett se jobbra, se balra.

Mikor a ház előtti kerten ment keresztül, úgy rémlett előtte, mintha a közelben valaki sirna.

Körülnézett. A közeli jázmin bokorból valami rózsaszínű ruha kandikált elő.

Nagyot dobbant Horváth szíve. Megérezte mindjárt, hogy az a kis bokor ott az ő boldogságát takarja el. Jolán ül ott és — sir.

— Vajjon miért? Mi bántja?

Szeretett volna odarohanni hozzá. Elpanaszolni neki az ő nagy boldogtalanságát. Szerette volna kérdőre vonni azt a leányt, hogy hát csak kacérkodott vele, az ő nagy szerelmével.

De aztán eszébe jutottak a tanácsosné szavai. — Jolán is így akarja.

Ez a néhány szó csengett a fülében s ez nem engedte, hogy odamenjen ahhoz a kis bokorhoz, széthajtsa annak ingó ágait s letörölje annak a síró, szomorú leánynak a könnyeit.

Nem akarta magától a leánytól is hallani azt, mit oly szépen elmondott az anyja.

Pedig bizony tán mégis jó lett volna megkérdezni azt a leányt is?!

(Vége következik.)

A versenyfutás.

Bár a versenyfutásra nézve programmszerint három csoport volt megállapítva, tekintettel a versenyző ifjak életkorára, ugyanis a fiatalabbaknak csak 100 m., a középosztálybelieknek 150 m., végre a felsőbb osztálybelieknek 200 m. befutandó társág volt előszabva, — tekintettel a terepviszonyokra, valamennyi csoportra nézve 100 méterre redukálták a versenypályát.

A III. és IV. oszt. versenyében győztesek lettek, mint első: Ollinger Béla (13 $\frac{1}{2}$ mp.), Schandl Andor (14 $\frac{1}{8}$ mp.). Mint második: Mazaly József és Vugetics Vladimir pécsi fiuk.

Az V. és VI. oszt. versenyében győztesek lettek, mint első: Berkec Ferenc (13 mp.) bpesti, Stein Ferenc bpesti (12 $\frac{3}{8}$ mp.), Bory Jenő (12 $\frac{4}{8}$ mp.) ezékes-fehérvári, Feiereisen Arthur (12 mp.) bpesti tanulók. Mint második: Jirzsik Gyula lévai, Havas Imre bpesti, Ferency József bpesti, Aknis István lévai tanulók.

A VII. és VIII. osztály versenyében győztesek lettek, mint első: Schubert Ernő bpesti (11 $\frac{3}{8}$ mp.), Kardos Márk bpesti (12 mp.), Musset Richárd nagykanizsai (12 $\frac{3}{8}$ mp.) és Jakoby Győző nagykanizsai (13 mp.) tanulók. Mint második: Kovács Gyula bpesti, Weisz Miklós bpesti, Wlassich Arnold bpesti, Tóth Ödön lévai tanulók.

Az elsőket ezüst érmel, a másodikokat beérkezők bronz érmel kaptak.

Míg a következő programszámot elővették volna, két intézet gyönyörű játékokat mutatott be a közönségnek. A budapesti állami tanítóképző intézet növendékei a fűzérjátékot, mialatt a „Szittya vitézek” kezdetű dalt énekelték; a nagykanizsai főgimnázium növendékei pedig társasgyakorlatokat mutattak be vasbotokkal oly bámulatot keltő szabotossággal, hogy athlétáknak is becsületére vált volna. Mindkét játékot megtapsolta a közönség.

A kötélhuzás.

Érdekes látványt nyújtott a kötélhuzás. Egy-egy 20 m. hosszú vastag kötél két végebe kapaszkodott 10—10 erőteljes tanuló, közrevéve a saját iskolája növendékeitől s megkezdődött az erőpróba. A pécsi reálisták hosszú küzdelem után elhúzták a veszprémieket, a kaposváriak a budapestieket, a keszthelyiek a lévaiakat, a székesfehérváriak a pécsi gimnázistákat, a pápaiak a fehérváriakat.

A távol- és magasugrás.

Hosszu időt vett igénybe a csoportokba allított ifjúságnak előbb a távolugrásbani, később a magasugrásbani versenye. Gyönyörű rekordokat jegyeztek föl a célnál jelenlevő bizalmi férfiak és bírák.

A távolugrásnál első lettek: Révay Károly bpesti, (545 cm.) Berkec Ferenc bpesti, (517) Strasser Zoltán bpesti, (542) Molnár Dezső veszprémi, (518) Frey Ferenc bpesti, (545) Edelényi Lajos pápai, (526) Rosenthal Gyula kaposvári, (570) Eötvös József pápai (540) tanulók.

A magasugrásnál első lettek: Berkec Ferenc bpesti, (174 cm.) Kovács Bálint lévai, (171) Horváth Lajos pápai, (170) Stein Árpád bpesti, (165) Frey Ferenc bpesti, (175) Molnár Mihály bpesti, (165) Fischer Imre bpesti, (172) Sasse Károly bpesti (170) tanulók.

A játékok.

Hét óra felé járt az idő, midőn a versenyugrás befejezést nyert, az egész pályateret betöltötték ismételve a tanulók és iskolák szerint olyan pompás tornászati ügyességre valló játékokat rögtönöztek, hogy szinte öröm volt nézni.

Ezzel aztán méltó befejezést nyertek a versenyek, következett volna a díjak kiosztása; azonban a tanulóknak oszlopokba való összeterelése, amit a versenytérnek a közönségtől való kitakarítása előzött meg, kissé nehézkesen ment. Így tehát előbb ezen kellett áttenni.

Addig tehát, míg az ifjuság összecsoportosítása eszközölhető volt, újra versenyzés alá bocsátották az előző versenyekben az elsőket a nagy díjakért.

A zárt versenyben, melyben csak pécsi tanuló vehetett részt, Schwartz Gábor és Sztraka Ferenc főreáliskolai tanulók nyertek díjakat; előbbi egy díszes irókészletet magas rud-ugrásért, az utóbbi egy ezüst paizsot súlydobásért.

A hölgyek díját, gyönyörű tömör ezüst szobrot, Kardos Márk budapesti V. ker. reáliskolai tanuló nyerte el a döntő futásban.

Díjakat kaptak még: Berkec Ferenc magasugrásért ezüst theakészletet (Pécs város díja) Stein Ferenc, Schubert Ernő, Sasse Károly, mindannyian budapestiek.

Ugy az érmeiket, melyek tetszetős kivitelük által tűntek föl, mint az összes versenydíjakat Schönwald Imre helybeli ékesrész szállította, tekintettel a hazafias célra, jelentékenyen leszállított áron, elismerést szerezve ekként a pécsi iparnak remek készítményeivel.

A versenydíjak kiosztása után harangjelre a tanulók nagynehezen oszlopokba állottak, a pécsi két középiskola tanulóit, hátuk mögött a katonazenekarral rázendítettek a Rákóczi indulóra, a mi az ünnepség befejeztét jelentette.

Ezután a szomszédos Scholtz-féle telepre mentek át a diákok élvezendők a jól megszolgált vacsorát, amit Pécs városa rendelt az ifjuságnak.

A közönség köréből igen sokan gyönyörködtek a tanulók pompás étvágyában, akik vig hangulatban költötték el szerény vacsorájukat.

Vacsora végeztével tanáraik vezetése alatt, dobpergés mellett szállásaikra mentek az ifjak, kipihenendők a nap fáradozásait s a ma reggeli és déli vonatokkal, kísérve a nagy közönségtől, elhagyták városunkat, a melyre bizonyára mindig jó szíveivel fognak visszaemlékezni az itt töltött szép napokért.

H i r e k.

Pécs, 1897. június hó 22.

A szalmaözvegyek hajnala.

Közelednek azok az idők, amikor olyan meleg lesz, a milyenre azok a bizonyos legöregebb emberek sem emlékeznek. Én nem vagyok legöregebb, sőt mondhatnám lényegesen fiatal, azért én határozottan emlékszem, hogy tavaly is csak éppen úgy izzadtunk, mint az idén s jövő Péter Pál napkor sem találunk megfagyott emberekre az ország uton.

Bizony, kutya meleg lesz nemsokára. Érzi mindenki, de legjobban a szép asszonyok és a ledér férjek. Sutba kellene dobni minden hőmérőt. Szegény Celsius és Reaumur anyja, ha tudta volna, dehogy is szülte volna a fífikus fiakat, mert a huszadik század végén el fognak évtülni a hőmérők; higanyukból tükröt preparálnak, üvegcsövéből pedig készítenek hébert. Pardon, még meg sem mondtam, miért fenyegeti végveszedelem a hőmérőket.

Azért, mert az asszonyok idegzete fogja helyettesíteni őket. Amikor hideg van, így szól az asszonyka:

— Férjecsém, érzem, hogy hideg van, végy meleg bundát.

Mikor elkövetkezik a nyár, így szól: — Férjecsém, érzem, hogy meleg van, küldj fürdőbe.

Szóval az asszonyok előre megérzik az idő fordulását. Most is erősen zaklatják már a férjeket az utazásra. És a férjek örülnek a dolognak. Küldik is a mellett asszonykákat a Balaton mellé, a Kárpátokba, vagy külföldre, vagy Harkányba s aztán övök a szabadság.

Itt a szalmaözvegyek hajnala! Végre felvirradt. Már is látni éjszakánként, a mint az ifjura fésült, borotvált szalmaözvegyek ellepik a mulatókat. Sutba vetik a lelkiismeretet, a mellényzsebbe rejtik a karikagyűrűt s szegény feleségecske nem is sejtji, hogy az ő férjét mennyire dédelgetik olyan bársonykacsók, amelyek nem az ő divatos kabátujjának a folytatásai. . . .

Weisz ur, aki Harkányba küldte a feleségét, tegnap a következő levelet kapta tőle:

Édes férjecsém!

Tudósítlak drágám, hogy itt Harkányban már nagyon sokan vagyunk és jól mulatunk a vízben. Gusztival dtuod, azzal a fess utazóval, a ki mult hónapban járt nálunk, találkoztam, tiszteltet, aztán vigyázz, meg ne gyujtsd a lakást, ha lefeküdsz, ne használj petróleum lámpát, gertya van a kredencben. Irj magadról, csókol Egérkéd.

Weisz uj minta férj, azért rögtön választott:

Egyetlen cukros Egérkém!

Elszomorodott férjecséd nagyon unatkozik s alig vár ölelő karjaiba. Ha úgy egyszer, a mikor alszom, meglesnél! Én lennék a legboldogabb ember a földön. — Ne félj, szivecském, nem gyujtom meg a lakást; ha lefekszem, sohasem gyujtok lámpást. Ezerszer csókolak. Tóni.

Amikor készen volt a levél, Weisz ur így szólott a fotelben ülő csinos székéhez:

— Olvasd.

Szünet, kacagás.

— Ebben a dologban csak egy igaz dolog van — szólta a csinos széke, a lámpás.

Színhely Harkány, Egérke szobája — Gusztu ur megcsókolja Egérkét.

— Borzasztó, ha elgondolom, hogy Tóni is megcsalhat, mit én őt!

— Nos akkor?

— Akkor . . . akkor . . . Nyugodt vagyok, mert kvittek vagyunk.

Sziporka.

Napirend 1897. június 23-án.

Naptár: szerda. 23. — Róm. kath.: Ediltrud. — Prot.: Ediltrud. — Görög-kel: (június 11.) Bart. s Bar. — Zsidó: Síván 23. — Nap két 3 óra 47 perckor; nyugszik 7 óra 44 perckor. — Hold két éjjel 11 óra 55 perckor; nyugszik délután 1 óra 35 perckor.

Időjárás: hőmérséklet 15 Celsius fok meleg; légnymás 749. — Kikötés: a központi meteorológiai intézet jelzése szerint száraz idő, hőemelkedés, később derülés várható.

— (A székesfehérvári diákok üdvözlöte.) A székesfehérvári főreáliskola növendékei ma délelőtt a féltizenkét órai vonattal utaztak haza. Ujdombovárról az ifjuság lapunk címére a következő üdvözlő sürgönyt küldötte:

„A székesfehérvári állami főreáliskola hazatérő ifjusága hálás üdvözlötét küldi Pécs város közönségének.“

— (Előkészület az autonomiai választásokhoz.) Mohácson vasárnap délután gyűltek egybe a katolikus választópolgárok, hogy a kongresszusi képviselőt vá-

lasztók névsorát összeállító és a választást vezetni hivatott bizottságokat válasszák meg. Tudvalevőleg Mohácson két katolikus plébánia van. A belvárosi az egyik, a másik pedig az ugynevezett külvárosi plébánia. A belső plébánia hívei közül különösen nagy érdeklődést mutattak az iparosok; a külsőben inkább a sokácok gyűltek össze. Amott az ötös bizottság a következőleg lett megalkotva: Keserits Ferenc esp. plébános, Horváth Mihály káplán, Földvári N. tanító, Szűcs István magyar földműves, Kálenits András sokác földműves. Feltűnő, hogy csupa iparos volt jelen, iparos még sincs a bizottságban, pedig itt előre azzal biztatták a választókat, hogy a bizottság tagjai helyett a városi díjnokok fogják összeírni a választók névsorát, az 1896. évi városi adóalap céljából szolgáló lajstromból. A külvárosi plébániában: Lipóvcsevits Laurus zárdafőnök, dr. Medgyessy Béla orvos, Kész Pál magánzó, Simonovits György iparos és Keserits Lukács sokác földműves lettek az összeíró bizottság tagjai. Jelöltekről a gyűlésen ugyan szó nem volt, de a helybeliek közül emlegetik dr. Medgyessy Béla orvost és dr. Kantz Adolf ügyvédet.

— (A trafikok vasárnapi szünete.) A trafikok, a kiknek a törvény nem enged vasárnapi munkaszünetet, már régebben mozgalmat indítottak, hogy nekik is legyen némi szabadidejük. Most, mint érteztülünk, végre meghallgatták a trafikok panaszát s a monarchia mindkét államában olyan törvényjavaslaton dolgoznak, a mely a trafikosoknak is megadja az óhajtott szünetet. A javaslat valószínűleg arra kötelezi a trafikosokat, hogy vasárnap délelőtt csak két óra hosszat tartsák nyitva boltjukat. Szó van arról is, hogy olyan városokban, a melyeknek ötvenezernél több lakosa van, a trafikok minden második vasárnap délutánján zárva tarthatják üzletüket.

— (A mérnöki cím.) Nagyon sokszor megtörténik, hogy a mérnöki címet olyanok is használják, a kiknek erre semmi jogosultságuk sincs. Ennek a megakadályozására a kormány annak idejében fölkérte a műegyetemet, hogy tartsa evidenciában azokat, akik az országban valóban mérnöki funkciót végeznek és így joguk van a mérnöki címet használni is. A műegyetem most állította össze a hazai és nosztrifikált idegen mérnöki diplomák tulajdonosainak névsorát s ezt kinyomatva szétküldi az összes hatóságoknak és intézeteknek. A névsort 5 évről öt évre folyton megújítják. Az időközben előforduló változásokat a mérnök és építészegyesület teszi esetről esetre.

— (A községi villamos vasut) engedélyezése, valamint a pécsi villamos telep szerződési pontjainak megfelelő módosítása tárgyában a város pénzügyi, gazdasági és közrendészeti bizottságaiból alakított szűkebb körű bizottság ma délután 3 órakor tartotta ülését a városházán, melyen a magyar villamos-társaság részéről résztvett Gulácsy Kálmán vezérigazgató és Jusztus Mihály mérnök, a pécsi villamos telep igazgatója, továbbá Herbert János tanácsos elnökle alatt Ladányi Sándor, Cirják Ignác, Lauber Rezső, Engel József, Kindl Ferenc, Papp József, Ráth Mátyás, Nendtvich Andor, Jankovits Hugó, Rauch János, Gyimóthy Gyula, Littke József, Zárai Károly és Fekete Mihály bizottsági tagok. Olvasa-

tott először is a társasággal a pécsi közuti vasut építése iránti szerződési tervezet pont-ról pontra. Az első szakasz, melyben a vonalak iránya van jelezve, egy hangulag elfogadtatott, mindazonáltal két új pont szúrattott bele, nevezetesen, hogy a felépítendő hadapród iskoláig is egy új vonal építendő, továbbá, hogy az elágazások az egyes ipari telepekhez csupán az országuti vonalról engedélyeztetnek. A király-utcai vonal e szerint egy szó nélkül elfogadtatott, ugyanis belátták a bizottság összes tagjai, hogy a vállalat csak úgy prosperálhat és csak úgy lesz fejlődésképes, ha a város fő életerét képező főforgalmi utvonal, a király-utca nem mellőztetik. Nagyon helyesen; s mikor a város közönségét képviselő bizottsági tagoknak forró óhajta volt, hogy közuti vasutja is legyen a modern korral haladó Pécsnek, nem cselekedhették meg azt a provokálás számba menő felszólalást a vállalkozó társaság jelenlevő vezérigazgatójával szemben, hogy a király-utcai vonal ellen agítaljanak. Így aztán az ellenzék szépen hallgatott s a társaság kiküldöttjének nem kellett kivágni az utolsó tromfot, hogy ha t. i. nem engedélyezik a király-utcai vonalat, hát az egész szerződés tárgytalan, mert a társaság e nélkül nem megy bele a vállalkozásba. A többi szakaszok lényegtelen módosításokkal elfogadtattak egészen a 6. §-ig, amelyet lapunk zárta-kor még tárgyaltak. A továbbiakról lapunk holnapi számában referálunk.

— **(A kerékpár a hadseregben.)** A közös hadügyminiszter a minap újabb rendeletet bocsátott ki a kerékpárnak a hadsereg szolgálatában való alkalmazásáról. Az eddigi szolgálati szabályzat szerint a kerékpár csak hadgyakorlatok alkalmával szerepelt hivatalosan, a tábori összeköttetés fentartására. A hadügyminiszter most úgy rendelkezett, hogy a kerékpárt esután helyőrségi hivatásra és jelentéstételre is felhasználhassák. A bizottság megóvására a katonai kerékpárosok akár szolgálati okból, akár szolgálaton kívül utaznak, kötelesek megtartani az illető országnak vagy tartományának a kerékpározásra vonatkozó törvényeit vagy rendeleteit. Azután megszabja, hogy a katonáknak milyen felszerelése és ruházata legyen, ha kerékpárra ülnek. Ha csapatgyakorlatok vannak, a kerékpárral kirendelt katonák felszerelését csak annyival könnyíti meg, hogy puská helyett revolvert használhatnak, de a felsőkabátot, az élelmiszertáskát és esetleg az élelmet is, továbbá egy altisati levéltáskát és két gyalogos partontáskát tartoznak magukkal vinni.

— **(A csendőrség köréből.)** Novák Manó, címzetes csendőrőrmester Mohácsról Szederkényre, Molnár Ignác Dunaföldvállról Mohácsra, Mesei Imre pedig Dombóvárról Szegeárdra helyeztetek át.

— **(Meglopott vándorlólegény.)** Hajdu Dénes, pécsi illetőségű iparossegéd együtt vándorolt Siklós felé egy Almási Vilmos nevű, aradi illetőségű vándorlóval. Az apostolok lován tett utjukban elfáradván, leheveredtek egy fa alá, ahol Hajdu Dénes csakhamar az igazak álmát kezdte aludni. Almási Vilmos azonban nem aludt, hanem mikor látta, hogy társa nem vesz észre semmit, felvette annak vagy 20 frt értékű ruha-

neműt tartalmazó utitáskáját és azzal megugrott. Hajdu mikor felébredt, hűlt helyét találván táskájának és utitársának, azonnal besietett Siklósra és ott jelentést tett a lopásról a csendőrségnek. A nyomozás megindulván, a tolvajt a beremendi uton el is fogta a csendőrség s tőle az ellopott ruhaneműket elkobozta, őt magát pedig bekísérte Siklósra a járásbiróság börtönébe.

— **(Leégett istálló.)** Csikóstóttóson Bauer János, ottani lakosnak istállója, ismeretlen okból kigyulladt és leégett a benne levő takarmánnyal együtt. A lovakat és szarvasmarmarhákat az istállóból — szerencsére — még ki tudták vezetni, így kár azokban nem esett. A vizsgálatot megindították a tűz keletkezési okának kipuhatólása végett, de egyebet nem tudtak megállapítani, mint azt, hogy a tűz az istálló padlásán keletkezett, azonban hogy mily okból, az ismeretlen maradt.

— **(Megresszelt asszony.)** Hogy mire viszi az ember az elvakult boszuállás, mutatja az eset, mely most Hidasdon történt. Egymás szomszédságában laknak ugyanis ott Reiter Menyhért és Bauer Ferenc s mint jó szomszédokhoz illik, folytonosan borsot törnek egymás orra alá. Így tett a napokban Reiter Menyhértné, a ki — bár egyedül volt otthon — még sem állhatta meg, hogy ki ne kezdjen a szomszédal valami csekélység miatt. Bauer Ferencet aztán annyira elragadta a harag, hogy kezében egy acél reszelővel átugrott Reiterék udvarába és az asszonyt a reszelővel véresre sebezte. A megresszelt asszony feljelentette az esetet a pécsváradi járásbiróságnak.

— **(Véres kaszálás.)** Kovács L. és Hartmann Ádám, csikóstóttósi lakosok lóheret kaszáltak a réten. Kaszálás közben összeszólalkoztak és Kovács kaszáját két kére fogva, neki rontott Hartmannnak a fején és balkarján megsebezte a kasza élesre fent pengéjével. A megsebezett ember csak futás által tudott menekülni vérengző ellenfelétől és vértől csurogva ért be a községbe, hol épen a háza kapujában esett össze. Felvették, bevitték és ágyba fektették, melyet vagy három hétig fog nyomni súlyos sérülései miatt. A kaszás verekedőt a csendőrség kihallgatta s áttette az ügyet a bírósághoz.

— **(Ismeretlen zsebtolvaj.)** Nagy vakmerőséggel elkövetett zsebtolvajlás tettesét keresi most a dunaföldvári csendőrség. Ugyanis Kovács György, ottani csizmadiamesterrel az történt a napokban, hogy kabátját kint-hagyván a konyhában, míg ő szobájában volt elfoglalva, addig a kabátja zsebéből a benne levő, hat darab tízforintost tartalmazó pénztárcáját ellopták. A vakmerő zsebtolvaj hogy ki lehetett, arról fogalma sincs a meglopott embernek s ez ideig kedvez is annak a szerencse, mert még nem tudták kilétét kinyomozni.

— **(Hivatlan vendég.)** Müller Izráel, németbolyi lakos, Rák Romulusz lipoldi lakos előtt többször dicsekedett az ő éléskamrája pompás berendezésével. Annyiféle jóféle husneműt, élelmiszert, bort és egyebet sorolt fel, hogy tartalmazza a kamrája, a mik miatt végre is nem csoda, ha Rák Romulusz kedvet kapott rá, hogy megnéze

egyszer azt a pompásan berendezett éléskamrát. De mivel Müller sohasem invitálta, végre maga ment el hozzá a napokban hivatlanul. Müllert azonban nem találta otthon; de ezzel nem törődött, hanem befeszítette a kamara ajtaját, hogy megtekintse pompás berendezését. Mikor gyönyörködött a kamrában, épen hazatért Müller Izráel, a ki a hivatlan vendégre annyira megharagudott, hogy magánlaksértés miatt feljelentette a bíróságnál. Az ügynek tehát ott lesz a folytatása.

— **(A csicsói bucsu.)** A Hőgyész melletti Csicsó bucsujáró helyen véres verekedést rögtönöztek Kelemen Bálint és Kemény Máté szokolyi lakosok, a kik Weisz Dávid kereskedővel különböztek össze. Kelemen és Weisz véres fővel hagyták el a harcteret.

— **(Cigányvér.)** Heid Ferenc, szálkai lakostól elloptak két libát. A tetteseket a bonyhádi csendőrség csendőrség bár elég gyorsan kézrekerítette Farkas Anna és Kolompár Zauzi, grábóci cigányasszonyok személyében, az ellopott libákat ezért még sem találta már meg náluk, mert eladták Mayer Józsefné, szálkai lakosnak, a kinél aztán meg is találtattak. A tolvaj cigányasszonyokat bekísérték a bonyhádi járásbiróság fogházába.

— **(Hát ez is élet?)** A vőlegény az anyakönyvvezetőnek bemondja a nacionálját, aki kérdezi:

- Élnek-e a szülői?
- Nem.
- Mikor halt meg az anyja?
- Ezelőtt tíz évvel.
- És az atyja?
- Ezelőtt három évvel.

Utóbb az anyakönyvvezető megtudja, hogy a vőlegény az atyjára vonatkozólag hamis adatokat mondott be. Maga elé idézi és mérgesen kérdezi:

- Hogy merte bemondani, hogy az atyja 3 évvel ezelőtt meghalt, holott 3 év óta Vácon él a fegyházban?
- Nos, hát ez is élet magánál?

— **(Ellopott birkák.)** Volk József, versendi lakos, négy darab szép birkát tartogatott udvarán egy kis akolban, melyeket hogy valami birkahusra éhező jómadár el ne hajthasson, éjszakára erősen belakoltolta az akol ajtaját. De hát mégis hiába volt ez előrelátása, mert egy szomorú reggelre üresen találta az aklot. Az akol ajtajáról le volt feszítve a lakat, s az ismeretlen tettes így szabad utat nyervén, kényelmesen kiterelte a birkákat az akolból — és aztán odább állt velök. Hogy merre? azt szeretné most megtudni a káros, a ki feljelentette a lopást a csendőrségnél, kik nyomozzák a birkatolvajt.

— **(A székesfejérvár-sárbogárdi vasut.)** A kereskedelemügyi miniszter elrendelte a székesfejérvár-sárbogárdi helyi érdekű vasut műtanrendőri bejárását. A bejáró bizottság a miniszter rendelkezéséhez képest ma reggel kezdte meg működését a déli vasut székesfejérvári állomásán.

— **(Mit fogyaszt az ember?)** Egy amerikai tudományos közlöny írja a következőket: „Hudam Tamás, a mi kitűnő munkatársunk, alapos tanulmányozás után megállapította, hogy az ötvenéves „tucatember“ 18250 ébren töltött és 6212 átaludt napra tekinthet vissza. A munkának 6348 nap volt szentelve, az élvezeteknek 4192. A

betegség is 600 napot foglalt le, ugyanennyit a gyöngékedés. Szilárd táplálékot ez idő alatt felemésztett átlag: 9500 kilogramm kenyeret, 6000 kilogramm húst, 1600 kilogramm tojást és gyümölcsöt, ellenben kerek 35000 liter vizet, bort, sört stb. folyadékot használt.

— **(Uj férfi divatok.)** Az élénk színek, amelyek eddigelé a férfiak ruházatából szigorúan száműzve voltak, most megint honosságot nyertek — a mellényeken. Barna, kék, zöld, sőt élénkpiros piqué az anyaga a többnyire magas és láthatlan gombokkal ellátott mellényeknek. Könnyű sportingekhez azonban öveket viselnek, még pedig leginkább fehér bőrből készületeket. — A canotier szalmakalapok dupla szalmából készülnek, még pedig úgy, hogy a felső felület fehér, az alsó pedig fekete. A szalagja harmonizál a nyakkendővel, esetleg a harisnyával. — A legdivatosabb férfi botok zöld fából valók ezüst díszszel.

— **(Betörés.)** Steingerwald János, bezedeki lakos házában egyik éjjel betörők jártak. Az ablakon keresztül hatoltak be a szobába, honnan azonban csak egy zsák tollat vittek el. A betörőket nyomozza a főherceglaki csendőrség.

— **(Nagy tűz.)** Tót-Kesziben nagy tűz volt a napokban, mely öt épületet emésztett fel. A tűz Szóke János, váradi (somogy megyei) lakosnak a községben fekvő bérházában támadt, melynek tetőzetét elhamvasztván, átcsapott Müller Gábor kamrá-

jára s azt, valamint a benne levő gabonát is felperzselt. Innen Gubica Jánosné házára terjedt a tűz, melyet szintén martalékvá tett a végre Horváth István magtárját hamvasztotta el. A nagy tűz, hogy miből keletkezett, nem bírták kipuhatolni. Az okozott kár ezer forintot fölül van.

— **(Tolvaj csavargó.)** Ruf Margit, báttaszéki lakosnő, a napokban azt a szomorú észlelést tette, hogy míg ő nem volt otthon, valaki a szobájába behatolt és a szekrényét feltörvén, onnan négy forintját ellopta. A lopásról azonnal jelentést tett a csendőrségnek és mert azon az időtájt a szomszédok egy csavargó kinézésű embert láttak a ház körül ólalkodni, ennek a kilétének kipuhatolása végett indult meg a nyomozás, a mely csakhamar eredménytel is járt. Ugyanis elfogták Kern Péter, báttaszéki csavargót, a ki aztán be is ismerte, hogy a lopást ő követte el s egy forint 7 krajcár híján az ellopott pénzt elő is adta. A tolvaj csavargót átadták a szegzárdi ügyészségnek.

Törvényszék.

§ Lefelé a lejtőn. Tutweiler János, magyaregregyi lakosnál szolgálatban állott Till Ádám. Egyszer a gazdája kocsiján egy utast szállított be Pécsre, de a fogattal nem tért vissza, hanem Orbán Ferenc korcsmárosos hajtott, aki fiakkerosnak nézte s kinek — mikor aufschreibenre nem akart

neki italt adni — 5 frtért eladta a rosszant kocsit és lószerszámot. A lovakat ekkor hazabocsájtotta, ő maga pedig megszökött a büntetés elől s lassankint még vagy négy lopást követett el. — Mayer Mátyás és Sommer Konrád báttaszéki lakosoktól zsebórát lopott, Unterländer György bonyhádi lakostól pénzt, Pfeifer Fülöptől pedig a bonyhádi vasuti állomáson egy tarisznyát emelt el. A csendőrség ekkor végre elfogta s a pécsi kir. törvényszék ma tartotta meg ellene a végtárgyalást. A végtárgyaláson a vádlott ellen, ki különben semmit sem tagad, kitünt, hogy csak nemrég szabadult ki a szegzárdi ügyészség fogházából, hol szintén lopás miatt ült — s éppen ezért a bíróság ma negyedfélvi fegyházra ítélte. Orbán Ferencet is vád alá vonták orgazdaság miatt, azonban csak tulajdon elleni kihágásért ítélte el a törvényszék 10 frt fő és 5 frt mellékbüntetésre. Orbán Ferenc és őt illetőleg a közvádó is, megnyugodtak az ítéletben; Till Ádám azonban megfelebbezte azt, valamint felebbezett a terhére a kir. ügyész is.

§ A görbe nap következményei. Gyurin Mió, Mihályek Sztipó és Benák Sztipó, darázi sokac legények, egy görbe nap után részegségükben sorban beverték a darázi iskola, tanítói és lelkészak, úgy a sekrestyés hazának ablakait. Ezzel azonban nem elégedtek meg, hanem Bóhm István erdőőrrel elloptak öt kas méhet. Hogy a mézet kivehessék a kasokból, kivitték

kivánt fácskát behozni. A gyertyák időközben egészen leégtek oda kűnn a szabadban, s mivel a barátságos gazda a gyermek örömét elrontani nem akarta, hát fogta viaszgyertyáját, s ezt apró darabokra vágva, az ágakra erősítve ismét meggyújtotta s így vitte be a szobába, Jancsika öröme a díszes fa láttára határtalan volt; kibontakozott paplanaiból, leugrott hosszú ingében a pamlagról s körültáncolta az ő karácsonyfáját! Örömeiben, hol Nimród nyakát, hol pedig Kernow lábát ölelgette, miközben hosszú ingecskejében megbotolva egyre felbukott. Kernow ennek láttára nagyot nevetett. Valóban ily élvezetes ünnepe még nem volt soha sem, tavaly sem, mikor a szép Ottenie társaságában volt.

II.

Krisztus urunk születés napjának még nap anyó is örült, legbájosabb mosolyával kereste fel a földgyarló lakosait, az embereket. Mindentütt élénkség, vídamság az Ur tiszteletére.

A rothbergi kastély lakói sem tesznek kivételt, ott is örülnek, ott is vigadoznak. A nagy vendégsereg a szalónban gyűlt össze. Egyik ablakánál, a függönyöktől eltakarva, sötéthaju hölgy áll, a ki égő tekintetét az országról le nem veszi.

— Kedves nagysám! — szólt egy fiatal ember hozzá — teljes lehetetlenség, hogy tisztelt vőlegénye a

barátságot kötött a fekete kutyával, a konyhába sietett, hogy valami ennivalót teremtsen elő. Halát adott Isten és Lene asszonynak, hogy egy caupor tejet s friss kalácsot talált.

Kernow a gyermek elé táalta az elemőziát s szivből örült kis vendége jó étvágyán. Megelegetett büszkeséggel foglalva helyet kis barátjával szemben, a kérdések egész halmazát intézte hozzá:

— Hogyan hívnak, kicsikém?

— Jancsi.

— És?

A fiucska felelet helyett csodálkozva nézett a vendégszerető háziurra.

— Hogyan hívják apádat?

— Nincsen apám!

— De anyád csak van?

— As síncs!

Kernow közelebb jött barátjához.

— Hol lakol?

— Duckertéknél!

— S ezek gondoskodnak rólad?

Ugy látszik Jancsika nem értette e kérdést, mert szép szempilláit felemelve, sötét szemével kérdőleg tekintett Kernowra.

— Hol laknak Duckerték?

— Kis-Tanyán.

— S e mérföldnyi utat gyalog tetted meg?

A fiu igent bólintott s a kiállott szenvedésekre s ijedségre visszagondolva, szomorú, melankolikus hangon mondta:

— Mindig erdőn s havon keresztül járva!

a temetőbe s a méheket kifüstölték, melyek ekkor haza mentek s az otthon maradt öt kasba akarván behelyezkedni, egymást rakásra öldösték s így a meglöpött embernek mind a tíz kas méhe elpusztult, s 60 forint kára lett. A rakoncátlan legények szülei a bevert ablakokat megcsináltatták s 20—20 frtot kettő le is fizetett Bóhmnek, de mert a harmadik csak váltót akart — bár 40frtról adni — a káros feljelentette a törvényszéknek, előbb visszaadván a pénzt is és a váltót is a szülőknek. Ez ügyben ma volt végtárgyalás a pécsi kir. törvényszéknél, hol a három vádlott konokul tagadott mindent. De a csendőrség és a járásbírósa előtti beismerésük s még inkább az, hogy szüleik a károsokkal kiegyeztek s a meglöpött Bóhmmel is egyezkedni akartak, bizonyította bűnösségüket s ez alapon el is ítélte őket a bíróság, még pedig Gyurin Miot és Benák Sztipót 1—1 havi fogházra, Mihálek Sztipót pedig 14 napi elzárásra. Az elítéltek, úgy védőjük, ifj. Némethy József ügyvéd, felebbeztek az ítélet ellen, a közvádló azonban megnyugodott.

§ A Schwarzok. Schwarz Mihály, szabari lakos ellen még 1889. novemberében pert indított 1200 frts jérulékaik iránt Steiner József. A pert az első két bíróság alperes javára intézte el, de a harmadbíróság felperes javára döntött. Ez ítélet 1894. január 22-én lett beiktatva s január 29-én vette kézhez az alperes. S ugyanez év január 22-én történt az, hogy Schwarz Mihály

összes ingatlanait eladta Schwarz Samunak, a lánya férjének és Schwarz Jakabnak, ki meg a másik lányát bírta nőül. Felperes így, megnyerte bár a pert, még se kapott semmit, hanem fel is jelentette csalásért a Schwarzokat a pécsi kir. törvényszéknek. Ez ügyben ma tartották meg a végtárgyalást, melyen asszal védekeztek vádlottak, hogy ők hozománykép kapták a birtokokat már régebben s a jelzett időben — mert éppen volt pénzüik — meg is vették apósaiktól. A bonyolódott perben többféle pótlás válván szükségessé, a végtárgyalást a bíróság elnapolta.

§ Körözött vádlott. Szamek Márk, valamikor temesvári lakos, Nyitrai Andor pécsi biztosító intézeti képviselőnek ügynöké-ként két hamis kötvényt szerkesztett s így Nyitrainak vagy 100 frt kárt okozott. Az ügynököt e miatt csalásért vád alá helyezte a pécsi kir. törvényszék s ügyében mára volt kintzve a végtárgyalás. Erre azonban Szamek Márk nem jelent meg s mert jelenlegi tartózkodási helye ismeretlen, a bíróság elrendelte körözését.

Művészet, irodalom.

○ Fürdőbe utazók figyelmébe. A nyári évszak alatt sokszor előfordult, hogy valaki családját otthon hagyva, elutazik valami fürdőhelyre, vagy pedig, hogy a család egyes tagjai külön helyen üdülnek. Az is előfordul, hogy valaki csak néhány napra utazik el s

mindez esetekben előfordul az a kellemetlenség, hogy vagy az egyik, vagy a másik része kénytelen nélkülözni az ő megszokott lapját. Mivel a hírlapok általában csak egész hónapokra szoktak előfizetéseket elfogadni, e bajon segített az Egyetértés kiadóhivatala, mikor néhány év előtt meghonosította nálunk a turista előfizetést, mely abból áll, hogy bármily rövid időre is elfogad előfizetéseket s ez idő alatt is akár naponként tetszés szerint meg lehet változtatni a címzést. Ha például valaki előre megállapítja utitervét s tudja, hogy mely napokon hol fog tartózkodni, egyszerűen beküld az Egyetértés kiadóhivatalához annyiszor 6 krt, a hány napra kívánja a lapot s egyuttal megírja, hogy mely napokon hová küldjék a lapot. Ily módon mindenütt pontosan meg fogja kapni az Egyetértést az ő megszokott változatos és előkelő színvonalu tartalmával. Ettől eltekintve is gondoskodott az Egyetértés kiadóhivatala arról, hogy lapját úgy a bel, mint a külföldön minden jobb kávéházban és étteremben, a fürdői olvasótermekben és az újságárusoknál meglehessen kapni. A ki tehát otthonától távol olvasni akarja a lapot, az keresse csak a fentirt helyeken.

Országgyűlés.

A képviselőház ülése június hó 22-én. (A „Pécsi Figyelő“ eredeti távirata.) A mai ülés első szónoka Mócsy Antal volt, aki azzal kezdte, hogy az ellenzék akciója eddigelé még nem obstrukció, mert az

— De hát miért tetted ezt?

Mély lélegzet vétele után, dadogva ezt felelte az összefüggő társalgáshoz nem szokott fiucska:

— Tanítóék Katicája azt mondta, hogy a jó Istenke minden gyermek számára növeszt egy-egy karácsonyfát s Jézuska az ünnep előtti estén leszáll s feldiszi ezt. Duckert Máriától azt kérdeztem: — Ugyebár én is kapok egy kis karácsonyfát? — Mari erre azt válaszolá: — Haszontalan kenyérevők részére nem terem ilyen fa. — Duckert apó, ki a kályha mögött ült, azt mondta, menjek csak az erdőbe, talállok ott elég fát. — Haszontalan hanyag fiu — szólt Mária — nem még rögtön fáért az erdőbe.

Menj, ki tudja, vajjon Rupprecht szolga nem-e diszített számodra is egy fát, csak minél mélyebbre hatolj be az erdőbe! Mari röhögéssel kísérte eme szavait, de én ezzel mit sem törődve, behatoltam a sűrű, sötét erdőbe! Láttam itt sok karácsonyfát, de ezek mind csak jég és hóval voltak megterhelve s azért mentem mindig beljebb és beljebb. Az éhség kezdett kinozni, de Duckertékhez nem akartam visszamenni, mert attól féltem, hogy ki fognak nevetni s aztán meg Maritól is féltem, ki minden bizonynyal megvert volna, mert fát nem hozok.

— Sötét lett — folytatta Jancsika — meghuzódtam egy fenyő fa alatt s el szundikáltam, néha-néha kinyitottam szememet, látni akartam, vajjon a Jézuska elkészítette az én fácskámot is. Valami fényesség után mentem, de a midőn oda érkeztem, csak a hóval borított s a hold által megvilágított fa állt előttem. Egy nagy farkas kutyát is láttam, a ki egy véres őzike

véres husát ette, a mint engem megpillantott, engem is meg akart enni, de én nagyot sikoltottam s dorongommal utána ütöttem s így ő megint az őzikéhez ment. Ijedtség s félelemtől kergetve futásnak eredtem s addig futottam, míg a nagy fáradtság következtében egy lyukba menekültem. S látod, ide hozta a Jézuska az én szép fácskámot, annyira örültem, mikor azt megláttam, hogy kiabálni kezdtem; erre eljött kutyád és aztán — aztán — te! — E szavak után Jancsika Kernow mellére dőlt s keservesen zokogott.

— Kedves gyermekem, jó kis Jancsikám; csititgató Kernow a zokogó fiut, miközben forró csókot lehelt arcára.

A gyermek a nem szokott dédelgetés után esdeklő pillantást vetett Kernowra s így rimázkodott:

— Engedd meg, hogy én nálad maradhassak!

— Jó lesz fiacskám, a vadászlak ezentúl második „szülőházad lesz“ — felelé Kernow az esdeklő gyermeknek.

Jancsi ujongott; kimondhatatlanul, le nem írhatóan változott a szegény árva arca, midőn Kernow szavait vette. Öröm s boldogság sugárzott arcában, hiszen nem kellett többé kegyetlen kintzóihoz visszatérnie, itt maradhat a jó bácsinál, ki őt, a — falu árváját, — karján hozta ide, étellel és itallal látta el, azonfelül — ó csodák-csodája — meg is csókolta.

A gyermek pillanatról pillanatra barátságosabb s élénkebb lett.

Élénksége felvidította a komoly gazdát is. Jancsika karácsonyfáját kívánta látni, tehát nem maradt Kernownak más hátra, mint a nagy hóba kimenni s a

ellenzék csak képviselői kötelességét teljesíti. A kormányparti sajtó hangoztatja a többség jogát, de a kisebbségnek is van joga, sőt kötelessége, hogy megakadályozza a makacsságból a kapacitáció elől kitérő többséget az erőszakos szavazással való győzelemben. Ha így folytatják ott a kormánypárton, hát akkor kényszerítik az ellenzékot az obstrukcióra, amit az egész közvélemény csak helyeselni fog. Fölhozzák, hogy hazafiatlanság aratás előtt elnyújtani a tárgyalásokat. A kormányé a felelősség, miért nem a tavasszal nyújtotta be a mostani javaslatot. — Persze, számítással élt. Mivel a bírói függetlenség és elfogulatlanság csak az esküdt-székben található föl, elveti a javaslatot.

Justh Gyula mondta el ezután nagyhatású beszédét. A 16. §. — ugymond — merénylet a sajtószabadság ellen. A javaslat védőinek több bátorsággal, mint logikával és szerencsével elmondott beszédeiből csak annak a célzatnak megvilágítása tűnik ki, hogy a kormány egyéb működése, sőt már keletkezése is ellenkezett a népképviselő követelményeivel. A parlamentre ráerőszkoltak, nagy tehetségek háttérbe szorításával, egy központosításon aluli kormányt és ez a szabadelvűség cégére alatt reakciónárius velleitásokkal tetszeleg magának, meghamisítja a gyülekezési, szólás-szabadsági jogot, a sajtószabadságot látszólag biztosítja, tényleg azonban megsemmisíti. Az ellenzék hatalmaskodásáról beszélnek: pedig ellenkezőleg, a kormány hatalmaskodik, midőn kényszerítik a javaslat eddigi ellenzőit, Chorint, Beksicsot, Emmert, Groisz Gusztávot, hogy most ugyanazt támogassák. Nem fogadja el a javaslatot még általánosságban sem.

Szentiványi Árpád az egész javaslatot hypokrizisnek tartja, amiért nem fogadja el.

Endrey Gyula hasonlóképpen ellene beszél.

A tárgyalást holnap folytatják.

TÁVIRATOK.

— **Oláhok a kath. autonómia ellen.** (A „P. F.” eredeti távirata.) A görög kath. püspökök legközelebb értekezletet tartanak az autonómia ügyében, valószínűleg Nagy-Váradon. Az oláhok nem hajlandók elfogadni az autonómiát a tervezet szerint és a kongresszuson nem is akarnak részt venni, sőt tovább mennek követelésükben: külön autonómiát követelnek. Ellenzik, hogy egyházuk valamely magyarországi latin egyház joghatósága alá vonassék; mert a római kuriától, királyainktól kibocsátott dekretumok kivonják a gör. kath. egyházat. Tiltakozni fognak tehát, hogy egyházuk a latin egyházzal egy autonómikus szervezet alá vonassék. Két autonómia felállítását követelik, egyet a latin szertartású katolikusoknak, egyet a gyulafehérvári és fogarasi gör. kath. egyház-megyéek számára.

— **Széchenyi basa a királynál.** (A „Pécsi Figyelő” eredeti távirata.) Tegnap fogadta Bécsben ő felsége Széchenyi Ödön basát s magyarul beszélgetett vele sorsáról.

— **Ottó főherceg huszárjai között.** (A „Pécsi Figyelő” eredeti távirata.) Ottó főherceg is részt vett volt soproni huszárezredének a kollini csata 150 éves évfordulója alkalmából rendezett ünnepségén. Elutazásához az egész huszárezred kivonult s midőn a főherceg megjelent, huszárjai dörgő éljenzéssel fogadták, vállakra kapták és úgy vitték a vasuti kocsiba.

— **Bányászok harca.** (A „Pécsi Figyelő” eredeti távirata.) Szepesmegyében a nagyfölkári ércbányában az ott dolgozó idegen munkásokat az ottaniak elverték. Több halálozás és sebesülés is történt.

— **Egy rendőrfőnök bal-esete.** (A „Pécsi Figyelő” eredeti távirata.) Lepine párizsi rendőrfőnök a Varieté színházban három méternyi magasból lezuhant és súlyosan megsérült.

— **Pulszky-Sima párbaj.** (A „Pécsi Figyelő” eredeti távirata.) A Pulszky Ágost és Sima Ferenc között ma délelőtt végbement kardpárbajban Sima Ferenc homlokán megvágta Pulszkyt, Sima sértetlen maradt. A felek nem békültek ki.

Laptulajdonos Felelős szerkesztő
SZAUTTER GUSZTÁV PLEININGER FERENC
TAIZS JÓZSEF
kiadó.

Hirdetések.

2150. sz.
tkv. 1897.

Árverési hirdetmény.

A dárdai kir. járásbíró, mint tkvi hatóság közhírré teszi, hogy Bihari Benő ügyvéd dárdai lakos végrehajthatónak, Szkeledzsia Tadia bengeli lakos végrehajthatást szenvedett ellen 23 frt 05 kr. tőke, és járuléka iránti végrehajthatási ügyében az árverést a dárdai kir. járásbíró területén levő, Benge községben fekvő, a 100. sz. tjkvben felvett 89. hrsz. ingatlanra 197 és ugyanezen tjkvben felvett 96. hrsz. ingatlanra 100 frt és a bengeli 84. sz. tjkvben felvett 81 és 82. hrsz. belsőségekre 599 frtban ezenel megállapított kikiáltási árban elrendelte, és hogy a fentebb megjelölt ingatlanok az 1897. évi július hó 10. n. d. e. 10 órakor Benge községben a bírói lakáson megtartandó nyilvános árverésen a megállapított kikiáltási áron alul is eladatni fognak.

Árverezni szándékozók tartoznak az ingatlanok becsárának 10%-át, vagyis 10 forint és 59 forint 90 krajczárt készpénzben, vagy az 1881. évi november hó 1. 3333 szám alatt kelt igazságügyminiszteri rendelet 8. § ban kijelölt ovadékképes értékpapírban a kiküldött kezéhez letenni, avagy az 1881. 60. t. cz. 170. § a értelmében a bánatpénznek a bíróságnál előleges elhelyezéséről kiállított szabályszerű elismervényt átszolgáltatni.

Dárdán, a kir. járásbíró, mint tkvi hatóságnál 1897. évi márc. hó 8. napján.

Maurer a bíró helyett,

Székács Pál
kir. albiró.

Utolérhetetlenek

s mindig azok maradnak a

Premier-kerékpárok,

mert egyedül csak ezek készülnek

Helical-csőből

és legnagyobb ellentállási képességet, legtökéletesebb szabatoságot, legtartósabb szerkezettel és legkönnyebb futóképességet egyesítik magukban.

A „Premier Cycle Co. Lmtd“

(Hillmann, Herbert & Cooper)

GYÁRAK:

EGER COVENTRY DOOS
(Csehország) (Angolország) (Nürnberg mellett)
60,000 db. készül évenként. Katalogus ingyen és bérmentve.

Pécsen egyedüli raktár:

Fürst Lipótnál.

Séchenyi-tér 16. sz.

1899. sz.

tkv. 1897.

Árverési hirdetmény.

A dárdai kir. járásbíró, mint tkvi hatóság közhírré teszi, hogy Steinmann Samuel kistaludi lakos végrehajthatónak, Póth Ferenczné Leopold Katalin kistaludi lakos végrehajthatást szenvedett ellen 41 frt 13 kr. tőke és jár. iránti végrehajthatási ügyében az árverést a dárdai kir. járásbíró területén levő, Kistalud községben fekvő, a 219. sz. tjkvben felvett 245. hrsz 212. sorsz. egész házra és 784. hrsz. egész ingatlanra s így a végreh. törv. 156. §-a alapján kk. Ruzics Katalin illetőségére is 476 frt, a kistaludi 311. sz. tjkvben felvett 249 frt 39 kr. váltáság tőkével terhelt 1536. hrsz. egész ingatlanból Póth Ferencné Leopold Katalint illető fele részére 443 frt, és a kistaludi 312. sz. tjkvben felvett 1537. hrsz. ingatlanból Póth Ferencné Leopold Katalint illető 1/4 részére 126 frtban ezenel megállapított kikiáltási árban elrendelte és hogy a fentebb megjelölt ingatlanok az 1897. évi július hó 7. n. d. e. 10 órakor Kistalud községben a jegyzői irodában megtartandó nyilvános árverésen a megállapított kikiáltási áron alul is eladatni fognak.

Árverezni szándékozók tartoznak az ingatlanok becsárának 10 százalékát, vagyis 46 frt 70 kr., 44 frt 30 kr., 12 frt 60 krt készpénzben, vagy az 1881-dik évi hatvanadik törvénycikk 42-ik §-ában jelzett árfolyammal számított és az 1881-dik évi nov. 1-én 3333. sz. a. kelt igazságügymin. rend. 8. §-ában kijelölt ovadékképes értékpapírban a kiküldött kezéhez letenni, avagy az 1881. évi 60. t.-c. 170. §-a értelmében a bánatpénznek a bíróságnál előleges elhelyezéséről kiállított szabályszerű elismervényt átszolgáltatni.

Dárdán, a kir. járásbíró, mint tkvi hatóságnál 1897-ik évi március hó 9 én.

Maurer Frigyes
kir. albiró.

Hivatalos próba után 13 próbásnak bizonyult ezüst étkészletek u. m. :
Leves, tejmerő; ragout-, compot-, fagyalt-, evő-, kávé-, mocca-, kanalak; asz-
tali, csemege vellák; saláta-, hal-, pecsenye-készletek a legolcsóbbra szabott gyári árak
mellett, legszebb kivitelben.

Monogrammok vésése ingyen.

Egy elkülönített osztály a felsorolt tárgyakat valódi berndorfi chinaezüst és alpacca-ezüstben tartalmazza, mely utóbbiak ezüstfelületének 25 éven át való tartósságaért jótállás nyujtaik.

I. minőségű:

1 drb. levesmerő	4 frt 80 kr.	12 drb. asztali francia vella	15 frt — kr.
1 „ tejmerő	2 frt 70 kr.	12 „ kés	15 frt — kr.
1 „ ragout-kanál	3 frt 60 kr.	12 „ kávé kanál	8 frt — kr.
12 drb. evőkanál	15 frt — kr.	12 „ mocca- „	5 frt 80 kr.

Nagy választék keresztelési ajándékokban.
 Czeg fenáll 1852. év óta

SCHÖNWAALD R.

órák és aranyműves város épület, király fő-utca.

Kenyérfosár gazdagon vésve disz-
 aranyozással 7 frt.

Angol nevjegytartó auzan aranyozva
 barocc véséssel 6 frt.

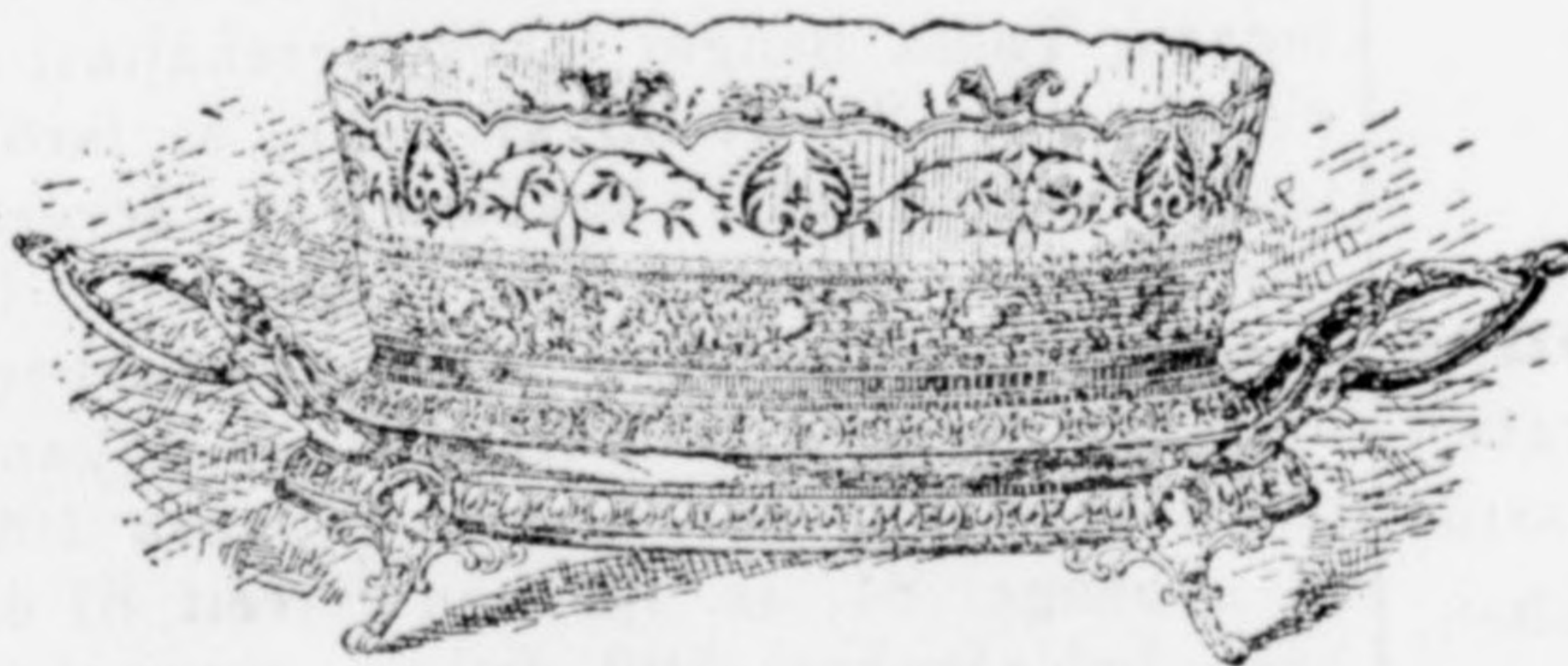
Templomi kelyhek.
 12 frttól 60 frtig

Mocca-készlet legszebben kidolgozva
 14 frt.

Gyümölcskosár kagylóalakban gaz-
 dagon aranyozva 14 frt.

Gyümölcs- és virágtartó a lediszesebben kidol-
 gozva 12 frt.

Feszület tartós és csinos kivi-
 telben 10 frt.

Gyümölcs állvány 30-40 cm-t. ma-
 gas a legszebben dolgozva 12 frt.

Gyümölestartó-állvány 12 frt.

Tortafélezák a legszebben kiállitva, gazdag
 választékban 4 frttól 10 frtig.